

WIJ WILLEM ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

**Besluit van
tot wijziging van het Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten in
verband met de uitvoering van de verordening herstel en afwikkeling centrale
tegenpartijen (Uitvoeringsbesluit verordening herstel en afwikkeling centrale
tegenpartijen)**

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën van [• ...], [• kenmerk], directie Financiële Markten;

Gelet op Verordening (EU) 2021/23 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2020 betreffende een kader voor het herstel en de afwikkeling van centrale tegenpartijen en tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 en (EU) 2015/2365, en de Richtlijnen 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU en (EU) 2017/1132 (PbEU 2021, L 22) en de artikelen 1:24, derde lid, 1:79, eerste lid, onderdeel b, 1:80, aanhef en onderdeel b, 1:81 en 1:94, eerste lid, onderdeel h, van de Wet op het financieel toezicht;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van [•...], nr. [•...]);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Financiën van [• ...], [• kenmerk], directie Financiële Markten;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het **Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten** wordt gewijzigd als volgt:

A

Aan artikel 1 wordt, onder vervanging van de punt door een puntkomma aan het slot van de definitie van *verordening (EU) nr. 2020/852 (kader duurzame beleggingen)*, een definitie toegevoegd, luidende:

verordening (EU) nr. 2021/23 (herstel en afwikkeling centrale tegenpartijen):
verordening (EU) nr. 2021/23 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2020 betreffende een kader voor het herstel en de afwikkeling van centrale tegenpartijen en tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 en (EU) 2015/2365, en de Richtlijnen

2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU en (EU) 2017/1132 (PbEU 2021, L 22).

B

In artikel 2 wordt in het eerste lid, onder vervanging van de punt door een puntkomma aan het slot van onderdeel ad, een onderdeel toegevoegd, luidende:

ae. voor verordening (EU) nr. 2021/23 (herstel en afwikkeling centrale tegenpartijen): de Nederlandsche Bank.

C

Artikel 3a, eerste zin, komt te luiden:

Als nationale afwikkelingsautoriteit in de zin van verordening (EU) nr. 806/2014 (gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme) en verordening (EU) nr. 2021/23 (herstel en afwikkeling centrale tegenpartijen), belast met de uitvoering en handhaving van de bij of krachtens die verordeningen gestelde regels, wordt aangewezen de Nederlandsche Bank.

D

In artikel 7 wordt, onder vervanging van de punt door een puntkomma aan het slot van onderdeel h, een onderdeel toegevoegd, luidende:

k. verordening (EU) nr. 2021/23 (herstel en afwikkeling centrale tegenpartijen).

E

Aan Bijlage 1 wordt het volgende onderdeel toegevoegd:

Verordening (EU) 2021/23 (herstel en afwikkeling centrale tegenpartijen)

Artikel 9, eerste tot en met vierde lid, zesde en zevende lid, negende tot en met elfde lid, dertiende en veertiende lid, zestiende tot en met eenentwintigste lid en drieëntwintigste lid.

Artikel 10, eerste lid en achtste tot en met tiende lid

Artikel 13, eerste lid, eerste alinea en derde lid, eerste zin

Artikel 15, derde lid

Artikel 16, derde lid, eerste zin, zesde lid, eerste zin en zevende lid

Artikel 18, eerste, vijfde en zevende lid

Artikel 19, eerste lid, eerste alinea

Artikel 20, eerste lid

Artikel 23, derde lid

Artikel 27, vijfde lid, laatste alinea

Artikel 29, derde lid, onderdeel a en c, en vijfde lid

Artikel 30, zesde lid

Artikel 31, eerste lid

Artikel 36, eerste lid, eerste alinea

Artikel 38, tweede lid

Artikel 39

F

Aan Bijlage 2 wordt het volgende onderdeel toegevoegd:

Verordening (EU) 2021/23 (herstel en afwikkeling centrale tegenpartijen)

<i>Artikel</i>	<i>Boetecategorie</i>
9, eerste tot en met vierde lid, zesde en zevende lid, negende tot en met elfde lid, dertiende en veertiende lid, zestiende tot en met eenentwintigste lid en drieëntwintigste lid	3
10, eerste lid en achtste tot en met tiende lid	2
12, zesde lid, tweede alinea	2
13, eerste lid, eerste alinea en derde lid, eerste zin	3
15, derde lid	2
16, derde lid, eerste zin, zesde lid, eerste zin, en zevende lid	2
18, eerste, vijfde en zevende lid	2
19, eerste lid, eerste alinea	2
20, eerste lid	2
23, derde lid	2
27, vijfde lid, laatste alinea	2
29, derde lid, onderdelen a en c, en vijfde lid	2
30, zesde lid	2
31, eerste lid	2
36, eerste lid, eerste alinea	2
38, tweede lid	2
39	2
70, eerste lid	3

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking op 12 februari 2022.

ARTIKEL III

Dit besluit wordt aangehaald als: Uitvoeringsbesluit verordening herstel en afwikkeling centrale tegenpartijen

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Financiën,

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

§ 1. Inleiding

Dit uitvoeringsbesluit strekt tot uitvoering van Verordening (EU) 2021/23 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2020 betreffende een kader voor het herstel en de afwikkeling van centrale tegenpartijen en tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 en (EU) 2015/2365, en de Richtlijnen 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU en (EU) 2017/1132 (PbEU 2021, L 22) (hierna: de verordening) door middel van wijziging van het Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten (hierna: het besluit). Deze verordening is op 22 januari 2021 gepubliceerd en op 11 februari 2021 in werking getreden. De verordening wordt trapsgewijs van toepassing. Op 11 februari 2022 zal een eerste deel van de verordening in werking treden dat ziet op (de beoordeling van) het herstelplan. Het overgrote deel van de verordening treedt in werking op 12 augustus 2022 en als laatste treden op 11 februari 2023 artikel 9, veertiende lid, en artikel 20 van de verordening in werking.

Naast dit uitvoeringsbesluit wordt ook een uitvoeringswet opgesteld. Hierin zullen specifieke wijzigingen van o.a. de Wet op het financieel toezicht (Wft), de Faillissementswet en enkele andere wetten worden opgenomen om de uitvoering van de verordening, voor zover nodig, verder te operationaliseren. De grondslagen voor de wijzigingen in dit besluit zijn reeds aanwezig in de Wft. Daarom is het niet noodzakelijk om te wachten op de uitvoeringswet voordat de toezichthouder en afwikkelingsautoriteit aangewezen kunnen worden en bepalingen uit de verordening beboetbaar kunnen worden gesteld.

Daarnaast voorziet de verordening ook in wijziging van andere EU-wetgeving met afwijkende termijnen. Een ingevoegd artikel in de Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 (PbEU 2014, L 173) (MiFIR) is met terugwerkende kracht van toepassing met ingang van 4 juli 2019 en een artikel in Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli inzake otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters (PbEU 2012, L 201) (EMIR) is tegelijkertijd met de verordening op 11 februari 2021 van toepassing geworden. Deze aanpassingen leiden niet tot wijzigingen nu in de handhaving hiervan reeds voorzien is.

In onderstaande toelichting wordt verwezen naar de bevoegde autoriteit en afwikkelingsautoriteit. In terminologie van de Nederlandse financiële wet- en regelgeving is de bevoegde autoriteit de toezichthouder belast met het toezicht op de financiële onderneming. De afwikkelingsautoriteit¹ houdt zich bezig met de afwikkeling van, in dit geval, centrale tegenpartijen (CCPs)².

¹ In het Engels wordt 'resolution' gebruikt. Hoewel soms in het Nederlands ook wordt gesproken over resolutie(autoriteit) zal zoveel mogelijk 'afwikkeling' worden gebruikt.

² De Nederlandse afkorting voor centrale tegenpartijen is CTP, maar de Engelse afkorting CCP (Central Counterparty) is in het dagelijkse gebruik gangbaarder.

In paragraaf 2 wordt kort de inhoud van de verordening beschreven. Paragraaf 3 beschrijft de inhoud van dit besluit. In paragraaf 4 worden de financiële gevolgen, regeldrukkosten en uitvoeringslasten beschreven. Paragraaf 5 beschrijft de consultatiereacties. Aan het eind van de toelichting is een transponeringstabel opgenomen waarna artikelsgewijs de wijzigingsonderdelen worden besproken.

§ 2. Inhoud van de verordening

Een CCP is een onderneming die een grote rol speelt binnen de infrastructuur van het financiële systeem. De CCP plaatst zich tussen de oorspronkelijke tegenpartijen van een effectentransactie (bijvoorbeeld een derivatencontract) en wordt zo de koper van elke verkoper en de verkoper aan elke koper. Hierdoor bestaat het tegenpartijrisico tussen de twee oorspronkelijk handelende partijen niet meer, maar neemt de CCP het gehele tegenpartijrisico op zich. Doordat de CCP dit voor een veelvoud van transacties doet en hierdoor de mogelijkheid krijgt om transacties te netteren, wordt het algehele risico in de markt kleiner. Het garanderen, netteren en administreren van transacties door de CCP wordt aangeduid als *clearing*. Niet iedereen kan als tegenpartij deelnemen aan een CCP. Dit is voorbehouden aan een kleine groep financiële ondernemingen (voornamelijk banken), die in de terminologie van de regelgeving clearingleden³ worden genoemd. In het geval dat één van deze clearingleden failliet zou gaan, zal de CCP de transactie die door dit clearinglid was aangegaan alsnog uitvoeren en de vordering leveren aan de tegenpartij. Om het risico af te dekken dat de CCP opdraait voor de verliezen als een clearinglid failliet gaat vraagt de CCP onderpand aan de clearingleden. Om te voorkomen dat een CCP niet meer aan zijn verplichtingen zou kunnen voldoen, bevat EMIR reeds een vergunningsregime voor CCP met prudentiële en organisatorische vereisten. De toename in gebruik van CCPs, onder andere als gevolg van de door EMIR opgelegde verplichting om bepaalde type OTC-derivaten⁴ via CCPs te moeten *clearen*, leidt ook tot nieuwe risico's. Doordat de CCP als middelman tussen een veelvoud van transacties komt te staan, concentreren zich in de CCP liquiditeits- en kredietrisico's. Dit is weliswaar inherent aan de functie van de CCP, namelijk zoveel mogelijk verschillende transacties tussen partijen onderling netteren om zo het totaal aan financiële transacties eenvoudiger en veiliger te maken, maar kan door die concentratie ook risico's opleveren voor de financiële stabiliteit. Omdat CCPs een dergelijke spilfunctie in het financiële stelsel vervullen, is een raamwerk voor herstel en afwikkeling nodig om de continuering van eventuele kritieke functies van de CCPs te kunnen waarborgen. De verordening strekt ertoe de kans op een wanordelijk faillissement van een CCP zo klein mogelijk te maken.

De verordening kent een lang totstandkomingsproces. Reeds in 2016 publiceerde de Europese Commissie het voorstel voor de verordening.⁵ De opzet was om voor CCPs ook een herstel- en afwikkelingsraamwerk op te zetten net zoals voor banken en beleggingsondernemingen is gedaan in de richtlijn herstel en afwikkeling van banken en beleggingsondernemingen⁶ en de verordening gemeenschappelijk

³ Dit zijn clearinginstellingen als bedoeld in artikel 1:1 Wft.

⁴ OTC staat voor 'over-the-counter', in tegenstelling tot een op een beurs tot stand gekomen anonieme transactie.

⁵ COM(2016) 856 final. Zie ook Kamerstukken II 2016/17, 22112, nr. 2282.

⁶ Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en

afwikkelingsmechanisme⁷. Hierdoor vertoont de verordening ook grote gelijkenissen met het afwikkelingskader voor banken en beleggingsondernemingen. De verordening creëert een kader voor herstel en afwikkeling om te voorkomen dat een CCP in een wanordelijk faillissement raakt en hierdoor niet meer zijn kritieke functies kan vervullen, met als risico dat het financiële systeem als geheel hierdoor een schok krijgt.

Voor het falen van de CCP dienen vooral haar clearingleden, aandeelhouders en crediteuren op te draaien. Slechts in uitzonderlijke gevallen is gebruik van overheidsinstrumenten voor financiële stabilisatie als allerlaatste redmiddel mogelijk. Deze financiële steun dient weer terugbetaald te worden. Uitgangspunt blijft echter dat de fasen van herstel en afwikkeling beogen om zo veel mogelijk zonder overheidssteun de spilfuncties van de CCP in het financiële systeem te kunnen waarborgen.

De verordening bevat een aantal inhoudelijke bepalingen waaraan CCPs zullen moeten voldoen. Als eerste zal een CCP een herstelplan opstellen (artikel 9 van de verordening). Hierin wordt beschreven welke maatregelen een CCP neemt in geval van een wanbetaling (van een clearinglid of interoperabele CCP) of een andere gebeurtenis dan wanbetaling om te zorgen dat zij haar rol kan blijven vervullen. De bevoegde autoriteit van de CCP beoordeelt dit herstelplan samen met het op grond van EMIR ingestelde toezichtcollege, en stelt indien nodig ook aanpassingen voor. Ook de afwikkelingsautoriteit van de CCP kan voorstellen doen. Tevens bevat artikel 9, veertiende lid, van de verordening de zogenoemde *second skin in the game*. Dit is kapitaal dat de CCP zelf moet inzetten in het geval van (een andere gebeurtenis dan) wanbetaling. Hierdoor zal de CCP zelf ook moeten bijdragen aan het absorberen van verliezen en daarmee het herstel en kan het niet de rekening geheel doorschuiven aan de aangesloten clearingleden en/of cliënten. Tevens wordt hiermee gezorgd dat er sprake is van de juiste prikkel voor de CCP om te zorgen dat de kans op wanbetaling wordt beperkt.

Tussen de fasen herstel en afwikkeling is er ook nog de mogelijkheid tot vroegtijdige-interventiemaatregelen (artikel 18). Hierbij kan de bevoegde autoriteit maatregelen (laten) nemen die in het herstelplan zijn opgenomen, of andere maatregelen die kunnen bijdragen aan het herstel van de CCP. Andere maatregelen zijn bijvoorbeeld wijzigingen in de bedrijfsstrategie of juridische of operationele aanpassingen van de structuur.

Mocht toepassing van het herstelplan (of vroegtijdige-interventiemaatregelen) onvoldoende blijken om de CCP in staat te stellen haar rol te kunnen blijven vervullen, komt de fase van afwikkeling. De doelstellingen voor afwikkeling zijn a) de continuïteit van de kritieke functies van de CCP te garanderen, zowel richting de clearingleden en cliënten als richting andere financiële marktinfrastructuren (denk aan betalingssystemen, andere CCPs of centrale effectenbewaarinstellingen), b) het voorkomen van nadelige gevolgen voor het financiële stelsel en c) het zoveel mogelijk voorkomen van een beroep op overheidsmiddelen (artikel 21). Afwikkeling zal worden ingezet indien a) de CCP faalt of waarschijnlijk zal falen, b) redelijkerwijs niet te

2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PbEU 2014, L 173).

⁷ Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1093/2010 (PbEU 2014, L 225).

verwachten valt dat het herstelplan, contractuele regelingen, of maatregelen van een toezichthouder het falen kunnen voorkomen, en c) een afwikkelingsmaatregel genomen moet worden om een of meer afwikkelingsdoelstellingen te bereiken die niet in tenminste dezelfde mate bereikt zouden kunnen worden door normale insolventieprocedures te volgen (artikel 22).

Met het oog op de uitvoering van een eventuele afwikkeling stelt de afwikkelingsautoriteit een afwikkelingsplan op (artikel 12) waarin wordt beschreven welke afwikkelingsmaatregelen de afwikkelingsautoriteit kan treffen. Deze afwikkelingsmaatregelen zijn a) een besluit om te gaan afwickelen (artikel 22), b) één of meerdere afwikkelingsinstrumenten toepassen (artikel 27) of de uitoefening van een of meer afwikkelingsbevoegdheden (artikelen 48 tot en met 58).

§ 3. Inhoud van het onderhavige besluit

De verordening heeft rechtstreekse werking in de Nederlandse rechtsorde en behoeft als zodanig geen omzetting in Nederlandse wet- en regelgeving. Wel vergt de verordening nadere uitvoering.

Allereerst is het nodig om een afwikkelingsautoriteit aan te wijzen. Uit hoofde van de richtlijn herstel en afwikkeling banken en beleggingsondernemingen vervult een aparte divisie van De Nederlandsche Bank (DNB) deze rol reeds voor banken, beleggingsondernemingen en verzekeraars. Met dit besluit zal DNB ook worden aangewezen als afwikkelingsautoriteit voor CCPs. Naast een afwikkelingsautoriteit dient er ook een bevoegde autoriteit te worden aangewezen in het besluit. Dit zal DNB zijn, aangezien zij reeds toezicht houdt op de naleving van EMIR door CCPs. Gelet op het vereiste van onafhankelijkheid dat op grond van artikel 3, derde lid, van de verordening geldt voor de afwikkelingsautoriteit, wordt aangesloten bij de reeds bestaande structuren binnen DNB voor de scheiding van taken.⁸

Daarnaast wordt er in het besluit een nieuw onderdeel voor de verordening toegevoegd in de bijlagen 1 en 2 behorende bij de artikelen 4 en 5 van het besluit. Hierin worden artikelen uit de verordening opgenomen die handhaafbaar moeten zijn met een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete. Ook zal het mogelijk zijn om de overtreding en de naam van de overtreder openbaar te maken.

§ 4. Financiële gevolgen, regeldrukkosten en uitvoeringslasten

Dit besluit geeft uitvoering aan de verordening en levert geen regeldruk op, aangezien alle verplichtingen rechtstreeks volgen uit de verordening zelf. Dit besluit zelf brengt geen regeldrukeffecten met zich.

§ 5. Consultatie

[PM Consultatie]

⁸ Zie in dit kader ook de memorie van toelichting bij de Implementatiewet Europees kader voor herstel en afwikkeling van banken en beleggingsondernemingen, Kamerstukken II 2014/15, 34208, nr. 3, p. 43-45. Hierin wordt ingegaan op de structuren die binnen DNB zijn opgesteld naar aanleiding van de toekenning van de taak als afwikkelingsautoriteit voor banken en beleggingsondernemingen. Verdere toelichting hierop zal ook volgen in de Uitvoeringswet verordening herstel en afwikkeling centrale tegenpartijen.

Transponeringstabel behorende bij de verordening herstel en afwikkeling centrale tegenpartijen

BuEUVo = Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten Wft
Wft = Wet op het financieel toezicht

Bepaling EU-regeling	Bepaling in implementatieregeling of bestaande regeling	Beleidsruimte	Toelichting
2(7)	Artikel 2 BuEUVo	Geen	Aanwijzen bevoegde autoriteit
3(3)	Artikel 3a BuEUVo	Geen	Aanwijzen afwikkelingsautoriteit
82(1)	Bijlagen 1 en 2 BuEUVo	Geen	Artikelen 9, 13 en 70 een boetecategorie 3 toegekend in bijlage 2.
82(2)a	Artikel 7 BuEUVo	Geen	Mogelijkheid tot openbaarmaking overtreding
82(2)b	Mogelijk op grond van artikel 1:75 Wft	Geen	Bevel tot staking activiteit
82(2)c	1:87 Wft	Geen	Verbod voor leden van de directie van de CCP of andere natuurlijke personen om een functie uit te oefenen bij CCPs
82(2)d	Mogelijk op grond van artikelen 1:81 en 1:82 Wft jo. artikelen 4 en 5 en bijlagen 1 en 2 BuEUVo	Geen	Administratieve boete van 10% jaaromzet
82(2)e	Mogelijk op grond van artikelen 1:81 en 1:82 Wft jo. artikelen 4 en 5 en bijlagen 1 en 2 BuEUVo	Geen	Administratieve boete van 5 miljoen indien overtreding door natuurlijke persoon
82(2)f	Mogelijk op grond van artikel 1:83 Wft jo. artikelen 4 en 5 en bijlagen 1 en 2 BuEUVo	Geen	Administratieve boeten oplopend tot tweemaal het bedrag van de met de inbreuk behaalde winst

De overige bepalingen van de verordening zullen worden toegelicht in de memorie van toelichting bij het voorstel voor de Uitvoeringswet herstel en afwikkeling centrale tegenpartijen.

Artikelsgewijs

ARTIKEL I (Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten)

A

De verordening wordt toegevoegd aan de lijst met verordeningen in artikel 1 van het besluit.

B

In artikel 2 wordt DNB aangewezen als bevoegde autoriteit. Deze aanwijzing volgt uit artikel 2, zevende lid, van de verordening en sluit aan bij de aanwijzing van DNB als bevoegde autoriteit voor het toezicht op CCPs op grond van EMIR.

C

Naast aanwijzing van de bevoegde autoriteit in artikel 2 van het besluit, is het noodzakelijk op grond van artikel 3, eerste lid, van de verordening, om een afwikkelingsautoriteit aan te wijzen in de zin van de verordening. Voor deze verordening zal dat ook DNB zijn, net zoals DNB dat al is voor herstel en afwikkeling bij banken, beleggingsondernemingen en verzekeraars. Hiervoor is aanpassing van artikel 3a van het besluit noodzakelijk.

D

Op grond van artikel 82, tweede lid, onderdeel a, van de verordening moet de toezichthouder een overtreding en de naam van de overtreder openbaar kunnen maken. Om dit mogelijk te maken is de verordening toegevoegd aan de lijst van artikel 7 van het besluit.

E

Dit onderdeel voegt diverse bepalingen van de verordening toe aan bijlage 1 van het Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten. Hierdoor kan DNB bij overtreding van die bepalingen een last onder dwangsom opleggen. Behoudens twee uitzonderingen, zijn alle overtreedbare bepalingen aan de bijlage toegevoegd. De uitzonderingen betreffen de artikelen 12, zesde lid, tweede alinea en artikel 70, eerste lid. In artikel 12, zesde lid, tweede alinea, is een verplichting voor de CCP om de afwikkelingsautoriteit in kennis te stellen van wijzigingen in het afwikkelingsplan. Artikel 70, eerste lid, bevat de verplichting voor een CCP om te melden aan de afwikkelingsautoriteit dat zij faalt of dreigt te falen. Het is op voorhand voor de toezichthouder niet te bepalen wanneer er gemeld moet worden en daarmee wanneer de meldplicht wordt overtreden. Overtreding van de meldplichten kan daarom niet met de dreiging van een last onder dwangsom worden beëindigd. Indien achteraf blijkt dat onterecht niet gemeld is, heeft het enkel nog zin een boete op te leggen.

F

Het derde subonderdeel voegt diverse bepalingen van de verordening toe aan bijlage 2 van het Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten. Door deze bepalingen in

de bijlage op te nemen kan DNB bij overtreding van die bepalingen een bestuurlijke boete opleggen.

Op grond van artikel 82 van de richtlijn moet bij overtreding van de verordening naast een publieke verklaring (waarvoor wordt verwezen naar onderdeel D), een aanwijzing tot de mogelijkheden behoren. De aanwijzing is reeds mogelijk op grond van de artikelen 1:3a jo. 1:75 Wft. Daarnaast dienen inbreuken op de verordening beboet te kunnen worden met maximaal 10% van de netto jaaromzet indien de overtreder een rechtspersoon is en met maximaal €5 miljoen indien de overtreding wordt begaan door een natuurlijk persoon. Ook moet een tijdelijk verbod voor de leden van het leidinggevend orgaan of andere verantwoordelijke personen om een functie uit te oefenen in de CCP mogelijk zijn. In de systematiek van artikel 1:81 en 1:82 Wft zijn omzet gerelateerde boetes en het functieverbod (op grond van de artikelen 1:3a jo. 1:87 Wft) alleen mogelijk voor overtredingen die in de derde categorie zijn geplaatst. Om te voldoen aan de verordening zijn de in artikel 82, eerste lid, genoemde artikelen (9, 13 en 70) beboetbaar gesteld met een boete in de derde categorie. Op deze manier is het tijdelijke functieverbod mogelijk en kan een maximale boete van 10% van de netto jaaromzet opgelegd worden ten aanzien van een rechtspersoon en kan ten aanzien van een natuurlijk persoon een maximale boete van €5 miljoen worden opgelegd. De derde boetecategorie bepaalt de maximumboete die opgelegd kan worden. De toezichthouder zal in een concreet geval een passende boete bepalen aan de hand van de omstandigheden van het geval volgens de systematiek die is opgenomen in de artikelen 1 tot en met 4 van het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector.⁹

ARTIKEL II

Artikel II regelt de inwerkingtreding van dit besluit. Dit besluit treedt in werking op 11 februari 2022, dezelfde dag dat het eerste deel van de verordening in werking treedt.

De Minister van Financiën,

⁹ Stb. 2009, 329.